

Decembergrav

Ruttnade blommor
ruttnar ruttnande
där mellan den döde
och hans sten
en sten underlig
med mannens namn skrivit på
vidsträckt ut över världens slätter
och jag tänker på dig

Kyrklockor klingar
i morgonens tidiga timmas tystnad
och jag ler när jag lägger ännu en ros
till ruttnad där hos dig
Av samma sort är ni ju nu
båda av jord och himmel

jag ler
och de kramas
tyst uti graven

så som vi aldrig gjorde

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten